Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 63.229 van 20 november 1996

A. 67.000/III-22.118

In zake:

1. **de vereniging zonder winstoogmerk "INTERENVIRONNEMENT BRUXELLES"**,
2. **STEPHENS** David,
3. **JANS** Jean-François,
4. **PERPETE** Vincent,

die allen woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Jean-Marc PICARD, advocaat,
Capouilletstraat 34
1060 Brussel,

tegen:

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, vertegenwoordigd door zijn Regering.

Tussenkomende partijen:

1. **de naamloze vennootschap "Patrimoine de Belgique"**,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe LEVERT, advocaat,
Clementinalaan 3
1060 Brussel.

2. **de gemeente Elsene**,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-Paul LAGASSE, advocaat,
Adolphe Lacomblélaan 8, bus 6
1030 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien de door de vereniging zonder winstoogmerk "INTER ENVIRONNEMENT BRUXELLES", David STEPHENS, Jean-François JANS en Vincent PERPETE op 29 december 1995 ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van "het besluit van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van

19 oktober 1995 waarbij aan de NV "Patrimoine de Belgique" een milieuvergunning wordt afgegeven voor een parkeergarage met 226 parkeerplaatsen, gelegen aan de Waversesteenweg 29-31 en de Francartstraat 18 te 1050 Brussel;

Gezien het door dezelfde verzoekende partijen terzelfder tijd ingediende verzoekschrift waarbij ze verzoeken om de nietigverklaring van hetzelfde besluit;

Gelet op arrest nr. 62.329 van 4 oktober 1996 waarbij de debatten worden heropend;

Gelet op de beschikking van 21 oktober 1996, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 12 november 1996, de datum waarop de zaak is uitgesteld tot de terechtzitting van 18 november 19963;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. J.-M. PICRD, advocaat, die voor de verzoekers verschijnt, van Mr. M. KESTEMONT-SOUMERYN, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, van Mr. Ph. LEVERT, advocaat, die voor de eerste tussenkomende partij verschijnt en van Mr. J.-P. LAGASSE, advocaat, die voor de tweede tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer NEURAY, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep uiteengezet zijn in arrest nr. 62.329 van 4 oktober 1996;

Overwegende dat de verzoekers betogen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal berokkenen dat zou voortvloeien uit de toename van het verkeer in de Francartstraat, de Sint-Bonifaasstraat en de Solvaystraat, die bestemd zijn voor het plaatselijke verkeer, in tegenstelling tot de Waversesteenweg en de Elsensesteenweg; dat ze betogen dat de voertuigen die de parking uitrijden via de Francartstraat moeilijkheden zouden ondervinden om in te voegen in het nu al zeer

drukke verkeer van de Elsensesteenweg, en dat de bestuurders bijgevolg langs de Sint-Bonifaasstraat en de Vredestraat of langs de Solvaystraat naar de Waversesteenweg zouden proberen te rijden; dat de nadelen die daaruit zouden voortvloeien naar hun mening niet te vergelijken zouden zijn met de voordelen die de bewoners en de handelaars van de wijk zouden kunnen halen uit de nieuwe infrastructuur; dat ze erop wijzen dat de straten snel verzadigd zouden raken, wat de sfeer in de wijk, die als gezellig wordt beschouwd, zou verknoeien en het huidige evenwicht tussen het aantal woningen en winkels zou tenietdoen en de klanten die ervan houden om op de daar aanwezige terrassen te gaan zitten, zou verjagen; dat ze voorts stellen dat deze omstandigheden aanleiding hebben gegeven tot het indienen van een petitie tegen het project waarmee op zijn minst 250 handtekeningen zouden zijn verzameld en dat , hoewel het nuttig kan zijn te voorzien in parkings in de stad, het niet redelijk is zulks te doen wanneer de uitgang ervan zich bevindt in een smalle straat die duidelijk niet geschikt is om het daaruit voortvloeiend toenemende verkeer te absorberen; dat ze betogen dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou bestaan in de nagenoeg onomkeerbare aantasting van het eigen karakter van de wijk zodat het onmogelijk zou zijn de bewoners en de klanten die er intussen zouden zijn weggebleven, "terug te winnen"; dat naar hun mening de jaren gedurende welke de omwonenden de aan de exploitatie te wijten hinder zullen moeten hebben ondergaan geen aspect vormen van het nadeel dat gemakkelijk te herstellen zou zijn; dat ze eveneens betogen dat de nieuwe parkings de gebruikers er meer toe zouden aanzetten hun privévoertuig te gebruiken, ten nadele van het openbaar vervoer;

Overwegende dat het in de wijk waar de omstreden parking komt momenteel zeer druk is; dat het gehele betoog van de verzoekende partijen gebaseerd is op de overweging dat de exploitatie van de parking de verkeershinder zou doen toenemen; dat dit uitgangspunt van hun betoog omstreden is, daar de vergunninghouders integendeel hebben betoogd dat de parking de doorstroming van het verkeer zal verbeteren; dat de verzoekende partijen ruim 420 handtekeningen hebben verzameld van personen die tegen het project zijn, onder wie "250 Elsenaren waarvan velen in de buurt van het project wonen"; dat de begunstigden van de bestreden handeling een opinieonderzoek hebben gedaan bij 250 personen, handelaars en bedienden van de wijk, van wie 237 zich gunstig hebben uitgesproken ten aanzien van de nieuwe parking; dat wanneer een project discussie doet ontstaan bij de betrokken populatie, de aanhangers van elke stelling geneigd kunnen zijn om de uitvoering van de stelling van de tegenpartij te beschouwen als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat het in dat geval aan de Raad van State niet staat partij te kiezen in de polemiek; dat de Raad alleen een oplossing waarvan men

redelijkerwijze kan oordelen dat ze nadelen biedt die kennelijk niet in verhouding staan tot de voordelen ervan, als ernstig nadeel kan beschouwen; dat hoewel men niet kan uitsluiten dat een groter aantal voertuigen de wijk zal aandoen, het in casu geenszins is bewezen dat ze de wijk zullen overbelasten; dat men niet kan uitsluiten dat een aanzienlijk aantal automobilisten, die thans lange tijd door de wijk rijden op zoek naar een parkeerplaats, of die de parkeervoorschriften overtreden, waarbij ze de normale doorstroming van het verkeer ontregelen, dadelijk naar de omstreden parking zullen rijden; dat de vooropgezette stelling van geheel het betoog van de verzoekende partijen, te weten de grote toename van het verkeer, een bewering is die niet wordt gestaafd met enige studie of bewijs, waaraan de Raad van State niet meer belang kan hechten dan aan de tegenovergestelde mening; dat het aangevoerde mogelijke nadeel niet is bewezen;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die vervuld moeten zijn wil deze de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kunnen schorsen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden ingewilligd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer rechtsprekend in kort geding, op twintig november 1900 zesennegentig door:

de HH.	ANDERSEN,	kamervoorzitter,
	HANOTIAU,	staatsraad,
	LEROY,	staatsraad,
Mevr.	NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier **De Voorzitter**

Chr. NOTEBAERT **R. ANDERSEN**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**